

že žaloba zůstala i při této nové úpravě žalobou opoziční. Než neprávem. Žaloba byla takovouto žalobou jen, pokud z jejího žádání nebyla vyloučena slova: »Tato exekuce je nepřipustna a zrušuje se . . .«. Vyloučením těchto slov pozbyla žaloba vztahu k exekuci. Zákon poskytuje k ochraně proti neoprávněné exekuci, uhasl-li nárok vymáhajícího věřitele skutečnostmi z doby po vzniku exekučního titulu, dlužníku zvláštní ochranný prostředek, žalobu podle § 35 ex. ř., pro kterou jest výhradně příslušným soud exekuci povolující. Je-li dlužníkův zájem na zjištění, že pominul nárok vymáhajícího věřitele, vyčerpán tím, že se tímto zjištěním zjedná podklad pro zrušení exekuce, může se tohoto zjištění domáhati jen opoziční žalobou (Viz rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 6005 sb. n. s.). Nejde-li však, jako v souzeném případě, ani o otázku nepřipustnosti exekuce ani o její zrušení, pozbývá žaloba povahu opoziční žaloby a lze posuzovati žalobní žádost jen s hlediska § 228 c. ř. s. a žalobu jako obyčejnou žalobu určovací. Otázku, zda žalobce i po zrušení exekuce má právní zájem na bezodkladném zjištění, že nárok žalované, vymáhaný proti němu exekucí zanikl, je ovšem řešiti z úřadu, což znamená, že se jí soud musí zabývati, i když nebylo odpůrcem vytykáno, že takového zájmu tu není. Na žalobci jest, by tvrdil a opodstatnil svůj zájem na bezodkladném zjištění, jehož se určovací žalobou domáhá. Tento zájem na bezodkladném zjištění, že sporný nárok žalované zanikl, tvrdil a opodstatnil žalobce tím, že prohlásil, že omezuje žalobní žádost, poněvadž žalovaná po podání žaloby exekuci zrušila, aniž uznala zánik nároku, že vypouští ze žádání slova: »Tato exekuce je nepřipustna a zrušuje se«, jinak však že na žalobě trvá. Z tohoto žalobcova přednesu při omezení žaloby na obyčejnou žalobu určovací přípustném podle posledního odstavce § 235 c. ř. s., plyne, že žalobce — třebaže také hájil i nadále nesprávné stanovisko, že žaloba zůstala i po tomto omezení žalobou opoziční, — tvrdil, byť i ne výslovně, aspoň zřejmým poukazem, že má bez ohledu na zrušení exekuce zájem na bezodkladném zjištění, že sporný nárok žalované zanikl. Bylo proto odvolání, pokud v této příčině uplatňuje dovolací důvod § 503 čís. 4 c. ř. s. vyhověti, aniž bylo třeba zabývati se dalšími vývody spisů dovolacího. Ve věci samé nemohl však dovolací soud rozhodnouti, ježto odvolací soud vzhledem k svému nesprávnému stanovisku, že žaloba zůstala i při své nové úpravě žalobou opoziční, neřešil věc se správného hlediska, jak bylo shora naznačeno, nevyřídil odvolání po stránce skutkové a neučinil potřebná skutková zjištění.

Čís. 9845.

Zbavení svéprávnosti (cís. nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

K rozhodnutí o návrhu na zrušení zbavení svéprávnosti není za všech okolností a bez ohledu na pobyt zbaveného svéprávnosti příslušným opatrovnický soud anebo soud, jenž vyslovil zbavení svéprávnosti, nýbrž,

zvolil-li zbavený svéprávnosti mezitím svůj pobyt v jiném okresu, z důvodu účelnosti okresní soud, v jehož obvodu má stálý pobyt.

(Rozh. ze dne 16. dubna 1930, Nd II 39/30).

Nejvyšší soud rozhodl záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem pro Brno-okolí a okresním soudem ve Vysokém Mýtě, v ten rozum, že rozhodnutí o návrhu podpůrce, by bylo zrušeno zbavení svéprávnosti Emilie P-ové, jest příslušným okresní soud ve Vysokém Mýtě.

D ů v o d y :

Podle § 51 řádu o zbavení svéprávnosti jest ustanovení §§ 12 až 15 tohoto řádu obdobně použiti při zrušení a přeměně zbavení svéprávnosti. K výroku, že se někdo zbavuje svéprávnosti, jest podle § 12 uvedeného řádu příslušným okresní soud, v jehož obvodu má při zahájení řízení svůj stálý pobyt osoba, která má býti zbavena svéprávnosti. K rozhodování o návrhu na zrušení zbavení svéprávnosti není tedy za všech okolností a bez ohledu na pobyt zbaveného svéprávnosti příslušným opatrovnický soud aneb okresní soud, který vyslovil zbavení svéprávnosti, nýbrž, zvolil-li zbavený svéprávnosti mezitím svůj pobyt v jiném okresu, z důvodů účelnosti okresní soud, v jehož obvodu má stálý pobyt. Zrušovací řízení nemusí tedy býti provedeno tímž soudem, který vyslovil zbavení svéprávnosti, to tím méně, ano si lze snadno opatřit spisy o zbavení svéprávnosti a an výsledk zbaveného svéprávnosti a po případě jeho vyšetření znalci jest nutnou součástí zrušovacího řízení. (Viz vysvětlivky bývalého ministerstva spravedlnosti ve Vídni k řádu o zbavení svéprávnosti, věstník 1916, str. 271 a rozhodnutí bývalého nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 14. listopadu 1916 Nd I 251/16, sbírka Nowakova čís. 1797). V tomto případě není sporné, že Emilie P-ová nyní bydlí ve Vysokém Mýtě a není tudíž k rozhodnutí o návrhu na zrušení zbavení svéprávnosti příslušným okresní soud civilní pro Brno-okolí jako opatrovnický soud, nýbrž okresní soud ve Vysokém Mýtě, nikoliv proto, že vyslovil částečně zbavení svéprávnosti Emilie P-ové, nýbrž z jediného důvodu, že tato v obvodu tohoto soudu nyní bydlí.

Čís. 9846.

Ustanovením čl. 12 zákona ze dne 14. července 1927, čís. 125 sb. z. a n. o organisaci politické správy a § 93 vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, čís. 8 sb. z. a n. o správním řízení byl rozšířen předpis § 1 čís. 12 ex. ř. na veškerá vykonatelná rozhodnutí správních úřadů, uvedených v § 1 vládního nařízení.

(Rozh. ze dne 24. dubna 1930, R I 125/30).